

EVROPSKÝ PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument ze zasedání

A8-0043/2016

26.2.2016

ZPRÁVA

o soukromém sektoru a rozvoji
(2014/2205(INI))

Výbor pro rozvoj

Zpravodaj: Nirj Deva

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	21
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	26
STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD.....	32
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	36
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	37

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o soukromém sektoru a rozvoji (2014/2205(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Posílení úlohy soukromého sektoru při dosahování udržitelného růstu podporujícího začlenění v rozvojových zemích“ (COM(2014)0263) a na závěry Rady ze dne 23. června 2014 a z 12. prosince 2014 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Globální partnerství pro vymýcení chudoby a udržitelný rozvoj po roce 2015“ (COM(2015)0044),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Důstojný život pro všechny“ (COM(2013)0092) a na závěry Rady ze dne 25. června 2013 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: Agenda pro změnu“ (COM(2011)0637) a na závěry Rady ze dne 14. května 2012 týkající se tohoto sdělení,
- s ohledem na Akční plán soukromých investic do cílů udržitelného rozvoje, popsany ve zprávě konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD) věnované světovým investicím v roce 2014¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. února 2014 o podpoře rozvoje prostřednictvím odpovědných obchodních praktik, včetně úlohy těžebního průmyslu v rozvojových zemích²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2014 o EU a globálním rámci pro rozvoj po roce 2015³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o financování rozvoje⁴, a zejména na svou výzvu k přizpůsobení soukromého sektoru cílům udržitelného rozvoje,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o úloze vlastnických práv, vlastnictví a vytváření bohatství při boji s chudobou a podpoře udržitelného rozvoje v rozvojových zemích⁵,
- s ohledem na zprávu Komise Radě a Evropskému parlamentu o činnosti platformy EU pro kombinaci zdrojů v oblasti vnější spolupráce za období od jejího zřízení do konce

¹ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0163.

³ Přijaté texty, P8_TA(2014)0059.

⁴ Přijaté texty, P8_TA(2015)0196.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2014)0250.

července 2014 (COM(2014)0733),

- s ohledem na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci ze dne 2. března 2005 a akční program z Akkry ze dne 4. září 2008,
- s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 16/2014 o účinnosti kombinování grantů regionálních investičních facilit s půjčkami finančních institucí za účelem podpory vnějších politik EU,
- s ohledem na Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci ze dne 1. prosince 2011¹ a zejména jeho odstavec 32 uvádějící, že je třeba „uznat ústřední úlohu soukromého sektoru při prosazování inovací, vytváření bohatství, příjmů a pracovních míst, při uvolňování domácích zdrojů a tím i přispívání ke snížení chudoby“,
- s ohledem na společné prohlášení o spolupráci veřejného a soukromého sektoru² a na partnerství pro prosperitu³, jež vyplynulo z tematického bloku věnovaného soukromému sektoru na fóru v Pusanu,
- s ohledem na výsledný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji Rio+20 z 20.–22. června 2012 nazvaném „Budoucnost, jakou chceme“⁴,
- s ohledem na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv⁵,
- s ohledem na celosvětovou úmluvu OSN (tzv. Global Compact) a na pokyny OECD pro nadnárodní společnosti: doplňkovost a zvláštní přínosy⁶,
- s ohledem na rámec politiky investic pro trvale udržitelný rozvoj, který vytvořila konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD)⁷,
- s ohledem na strategii skupiny Africké rozvojové banky týkající se rozvoje soukromého sektoru na období let 2013–2017 s názvem „Podpora transformace soukromého sektoru v Africe“⁸,
- s ohledem na tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku⁹,

¹ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>.

² http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.

³ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.

⁴ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>.

⁵ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

⁶ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>.

⁷ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁸ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

⁹ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

- s ohledem na Limskou deklaraci Organizace OSN pro průmyslový rozvoj (UNIDO): Směrem k inkluzivnímu a udržitelnému průmyslovému rozvoji¹,
 - s ohledem na agendu důstojné práce MOP,
 - ohledem na čl. 9 odst. 2 písm. b) Úmluvy OSN o ochraně osob se zdravotním postižením, který stanoví povinnost zajistit, aby soukromé subjekty, které poskytují zařízení a služby dostupné nebo poskytované veřejnosti, braly v úvahu všechna hlediska přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením²,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681),
 - s ohledem na rámec rozvoje po roce 2015, v němž je soukromý sektor označován jako hlavní partner pro provádění, a na jeho úlohu při přechodu k zelené ekonomice,
 - s ohledem na Dobrovolné pokyny pro odpovědnou správu půdy z roku 2010³,
 - s ohledem na článek 52 svého jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanoviska Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro mezinárodní obchod (A8-0043/2016),
- A. vzhledem k tomu, že úloha soukromého sektoru je zásadní pro dosažení cílů udržitelného rozvoje; vzhledem k tomu, že soukromý sektor je motorem vytváření bohatství a hospodářského růstu ve všech tržních ekonomikách a vytváří 90 % pracovních míst a příjmů v rozvojových zemích; vzhledem k tomu, že podle Organizace spojených národů (OSN) představuje soukromý sektor 84 % HDP v rozvojových zemích a má potenciál k tomu, aby poskytl trvalý základ k mobilizaci domácích zdrojů, což přinese menší závislost na pomoci, pokud bude řádně regulován tak, bude respektovat lidská práva a životní prostředí a bude spojen s konkrétními dlouhodobými zlepšeními v oblasti domácí ekonomiky, udržitelného rozvoje a snižování nerovnosti;
- B. vzhledem k tomu, že podle indexu lidské chudoby rozvojového programu OSN více než 1,2 miliardy osob vydělává méně než 1,25 USD denně; vzhledem k tomu, že nerovnosti narůstají a spolu s chudobu představují jednu z hlavních hrozeb pro globální stabilitu;
- C. vzhledem k tomu, že existuje jasná vzájemná souvislost mezi rozvojem silného výrobního odvětví a snížením chudoby trhů: 1% navýšení přidané výrobní hodnoty na hlavu sníží míru chudoby o téměř 2 %⁴;
- D. vzhledem k tomu, že jsou nezbytné rozsáhlé investice, přičemž odhady prostředků, které potřebují rozvojové země, činí o 2,4 bilionu USD ročně více, než je v současné době

¹ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

² http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

³ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>.

⁴ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

vydáváno; vzhledem k tomu, že soukromé financování může veřejné financování doplňovat, nikoli však nahradit;

- E. vzhledem k tomu, že Organizace spojených národů vyhlásila rok 2012 Mezinárodním rokem družstev, aby zdůraznila jejich úlohu při zajištění rozvoje, posilování účasti občanů, zvyšování lidské důstojnosti a dosahování rozvojových cílů tisíciletí; vzhledem k tomu, že družstevní odvětví má ve světě asi 800 milionů členů ve více než 100 zemích a odhaduje se, že zajišťuje více než 100 milionů pracovních míst na celém světě;
- F. vzhledem k tomu, že malé a střední podniky a mikropodniky, které jsou páteří všech tržních hospodářství, čelí mnohem větší regulační zátěži v rozvojových zemích než v EU a většina z nich funguje v neformálním hospodářství, jež trpí nestálostí, neexistencí právní ochrany a pracovních práv nebo přístupu k financování; vzhledem k tomu, že podle zprávy Světové banky „Doing Business“ z roku 2014 jsou nejhudšími zeměmi v podstatě ty země, které podléhají největší regulační zátěži¹;
- G. vzhledem k tomu, že industrializace (zejména prostřednictvím rozvoje místních malých a středních podniků (MSP) a malých a středních průmyslových podniků) je motorem pro dobré životní podmínky a rozvoj;
- H. vzhledem k tomu, že Deklarace OSN z roku 1986 o právu na rozvoj označuje rozvoj za jedno ze základních lidských práv; vzhledem k tomu, že deklarace zavazuje k „lidskoprávnímu přístupu“ vyznačujícímu se uplatňováním všech lidských práv (hospodářských, sociálních, kulturních, občanských a politických); vzhledem k tomu, že deklarace zavazuje rovněž k prohlubování mezinárodní spolupráce;
- I. vzhledem k tomu, že pokud budou přímé zahraniční investice (PZI) řádně regulovány a spojeny s konkrétním zlepšením domácího hospodářství, především v oblasti přenosu technologií a vytváření možností dalšího vzdělávání místní pracovní síly, včetně žen a mládeže, mohou přímé zahraniční investice přispět k dosažení cílů udržitelného rozvoje, jak je uvedeno v návrhu konference UNCTAD týkajícím se investicí do těchto cílů (akční plán podpory přínosů soukromého sektoru²);
- J. vzhledem k tomu, že dovozní cla hrají klíčovou úlohu, protože generují vládní příjmy a umožňují vznikajícím odvětvím růst na vlastním domácím trhu rozvojových zemí; vzhledem k tomu, že dovozní cla na zpracované zemědělské produkty mohou vytvořit prostor pro vytváření přidané hodnoty a tvorbu pracovních míst v rámci venkovských ekonomik a zároveň mohou podpořit zabezpečení potravin;
- K. vzhledem k tomu, že 60 % pracovních míst v rozvojovém světě je v neformálním odvětví v mikropodnicích, malých a středních podnicích, a vzhledem k tomu, že 70 % těchto podniků nedostane financování od finančních institucí, přestože jej potřebují k růstu a tvorbě pracovních míst;

¹ Skupina Světové banky, *Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises*, 29. října 2013.

² http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

- L. vzhledem k tomu, že 51 ze 100 největších hospodářských subjektů na světě jsou korporace a prvních 500 nadnárodních společností se podílí na téměř 70 % světového obchodu,
- M. vzhledem k tomu, že průměrná přidaná hodnota výroby na osobu je v průmyslových zemích desetkrát vyšší než v rozvojových zemích a devadesátkrát vyšší než v nejméně rozvinutých zemích¹;
- N. vzhledem k tomu, že fiskální prostor rozvinutých a rozvojových zemí je fakticky omezen požadavky globálních investorů a finančních trhů; vzhledem k tomu, že vyhýbání se daňovým povinnostem ze strany podniků podle MMF nejvíce zatěžuje rozvojové země, protože ty se při získávání příjmů více spoléhají na podnikové daně než země OECD; vzhledem k tomu, že postupy, které nadnárodním korporacím a jednotlivcům umožňují vyhýbat se daním, jsou v členských státech EU běžně využívány;
- O. vzhledem k tomu, že panel na vysoké úrovni poskytující generálnímu tajemníkovi OSN Pan Ki-munovi poradenství ohledně rozvojové agendy po roce 2015 konzultoval výkonné ředitele 250 společností (s ročními příjmy ve výši 8 bilionů USD) ze 30 zemí a dospěl k závěru, že je do jejich podnikových strategií třeba zapracovat udržitelnost, mají-li využívat obchodních příležitostí k udržitelnému růstu; vzhledem k tomu, že vůle soukromého sektoru přispívat k udržitelnému rozvoji je omezena nedostatkem jasných modelů pro zapojení podniků do partnerství s veřejným sektorem; vzhledem k tomu, že soukromý sektor je potenciální poskytovatel zboží a služeb chudým společenstvím a lidem, snižuje náklady, zvyšuje výběr a přizpůsobuje výrobky a služby jejich konkrétním potřebám a přispívá k šíření environmentálních a sociálních záruk a norem;
- P. vzhledem k tomu, že jelikož neexistuje obecně uznávaná definice partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP), lze tato partnerství definovat jako mnohostranná ujednání mezi soukromými subjekty, veřejnými orgány a organizacemi občanské společnosti, které usilují o dosažení vzájemně prospěšného veřejného cíle prostřednictvím sdílení zdrojů nebo odborných znalostí,
- Q. vzhledem k tomu, že evropské rozvojové finanční instituce (EDFI), skupina 15 bilaterálních institucí, které plní důležitou úlohu při dlouhodobém financování soukromého sektoru v rozvojových a reformujících se hospodářstvích, usilují o investování do podniků se širokou škálou dopadů na rozvoj, od spolehlivé elektřiny a čisté vody až po poskytování financí malým a středním podnikům a přístup na trhy pro malé zemědělské podniky;
- R. vzhledem k tomu, že partnerství veřejného a soukromého sektoru byla ve vyspělých zemích po celá desetiletí běžnou praxí, a to zejména v Evropě a USA, a v současné době je většina poskytovatelů finanční pomoci rozsáhle využívá i v rozvojových zemích, kde představují přibližně 15–20 % veškerých investic do infrastruktury,
- S. vzhledem k tomu, že 2,5 miliardy lidí, z nichž většina žije v rozvojových zemích a jedná

¹ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

se především o ženy a děti, je i nadále vyloučeno z podnikatelských komunit a oficiálního finančního sektoru a nemá přístup k možnostem souvisejícím s vlastnictvím půdy a nemovitostí; vzhledem k tomu, že v rozvojových zemích nadále přetrvává genderový rozdíl ve výši 6 až 9 procentních bodů napříč příjmovými skupinami; vzhledem k tomu, že sociální dialog je důležitým způsobem, jak podpořit genderovou rovnost na pracovišti a změnit schéma nedostatečného zastoupení podnikatelských komunit v rozvíjejících se zemích;

- T. vzhledem k tomu, že dobře koncipovaná a efektivně prováděná PPP mohou mobilizovat dlouhodobé soukromé a veřejné finance, být zdrojem inovací v oblasti technologií a obchodních modelů a začlenit inherentní mechanismy, což zaručí, že ponесou odpovědnost za výsledky dosažené v oblasti rozvoje;
- U. vzhledem k tomu, že v rozvojových zemích se v současnosti PPP vytvářejí zatím z největší části v odvětví energetiky, infrastruktury a telekomunikací, zatímco potenciál v odvětvích jako zemědělství, vodohospodářství, hygiena, vzdělávání, zelené technologie, výzkum a inovace, zdravotní péče či vlastnická práva je i nadále z velké části nevyužit;
- V. vzhledem k tomu, že téměř dvě třetiny prostředků, jež Evropská investiční banka (EIB) v uplynulých deseti letech poskytla zemím Afriky, Karibiku a Tichomoří (AKT), byly použity na operace v soukromém sektoru; vzhledem k tomu, že Investiční facilitu EIB vyplývající z dohody z Cotonou byla označena za jedinečný revolvingový fond nesoucí riziko, jenž byl vytvořen za účelem financování rizikovějších investic na podporu rozvoje soukromého sektoru;
- W. vzhledem k tomu, že navzdory tomu, že se k pracovní síle rozvojového světa každoročně přidává 45 milionů uchazečů o práci¹, 34 % firem ze 41 zemích uvádí, že nemohou najít pracovníky, které potřebují;
- X. vzhledem k tomu, že v rámci Agendy pro změnu se za důležitý nástroj k získání dalších zdrojů považuje smíšené financování, tj. kombinování grantů EU s půjčkami nebo vlastním kapitálem jiných veřejných a soukromých poskytovatelů finančních prostředků; vzhledem k tomu, že Účetní dvůr ve své zvláštní zprávě č. 16 (2014) o využívání kombinovaného financování dospěl k závěru, že v případě téměř poloviny zkoumaných projektů nebyl dostatek důkazů, které by potvrdily oprávněnost poskytnutí grantů, zatímco v řadě případů existovaly známky toho, že k investicím by došlo i bez příspěvku EU;
- Y. vzhledem k tomu, že výrobní odvětví s přibližně 470 miliony pracovními místy ve světě v roce 2009 a přibližně 500 miliony pracovními místy ve světě v roce 2013² poskytuje velký potenciál pro zaměstnání a tvorbu bohatství i pro důstojnou a vysoce kvalifikovanou práci;
- Z. vzhledem k tomu, že celosvětové bohatství se stále více soustřeďuje v rukou malé

¹ *Building an employment-Oriented Framework for Strong, Sustainable and Balanced Growth - in "Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion*, podkladový dokument pro konferenci na vysoké úrovni MOP-MMF, MOP, 2010

² https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf

zámožné elity a očekává se, že do roku 2016 bude 1 % nejbohatších obyvatel vlastnit více než polovinu celosvětového bohatství;

AA. vzhledem k tomu, že spravedlivé a progresivní zdanění s kritérii sociálního zabezpečení a sociální spravedlnosti hraje klíčovou úlohu při snižování nerovností tím, že zajišťuje přerozdělování bohatství směrem od občanů s vyššími příjmy k nejpotřebnějším skupinám v zemi;

Dlouhodobá strategie spolupráce se soukromým sektorem

1. uznává, že soukromé investice v rozvojových zemích mohou přispět k dosažení cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje, pokud budou správně regulovány; vítá závěry Rady ze dne 12. prosince 2014 o posílení úlohy soukromého sektoru v rámci rozvojové spolupráce a souhlasí s nimi; vítá iniciativu Komise týkající se podpory soukromého sektoru, aby se stal spolu s vládními i nevládními rozvojovými organizacemi a inkluzivními podnikatelskými modely, jako jsou družstva a sociální podniky, významným partnerem při dosažení inkluzivního a udržitelného rozvoje v rámci cílů udržitelného rozvoje OSN, což s sebou nese závazek soukromého sektoru k řádné správě, snižování chudoby a vytváření bohatství prostřednictvím udržitelných investic a snižování nerovností, podporu lidských práv a environmentálních norem a posilování místních hospodářství; zdůrazňuje, že je třeba plně porozumět rozdílným úlohám aktérů ze soukromého a veřejného sektoru a že je nutné, aby veškeré zúčastněné strany tuto situaci vzaly na vědomí;
2. vyzývá Komisi, aby zohlednila různorodost soukromého sektoru a výzvy, kterým čelí při zmírňování chudoby těch nejvytlučenějších osob, k nimž je nejobtížnější se dostat; domnívá se, že každá politika EU usilující o zapojení soukromého sektoru do rozvoje musí specifikovat, na kterou část soukromého sektoru se zaměřuje;
3. zdůrazňuje, že budoucí partnerství v rámci rozvojové agendy v období do roku 2030 se musí ve větší míře zaměřovat na řešení chudoby a nerovnosti; připomíná, že oficiální rozvojová pomoc (ODA) musí i nadále představovat jeden z klíčových způsobů, jak vymýtit veškeré formy chudoby a uspokojit základní sociální potřeby v rozvojových zemích, a že ji nelze nahradit soukromým financováním; uznává možnosti v oblasti stimulace soukromého financování prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci, a to za splnění podmínek, jako je transparentnost, zodpovědnost a soulad s prioritami dané země a rizikem dluhové udržitelnosti;
4. vyzývá k rozsáhlejším veřejným investicím do veřejných služeb dostupných všem, zejména v oblasti dopravy, přístupu k pitné vodě, zdraví a vzdělávání;
5. domnívá se, že soukromý a veřejný sektor fungují nejefektivněji, když spolupracují na vytvoření zdravého prostředí pro investice, obchodní aktivity a budování základů pro hospodářský růst; zdůrazňuje, že veškerá partnerství a aliance se soukromým sektorem musí být zaměřena na sdílené prioritní hodnoty, které uvádějí obchodní cíle do souladu s rozvojovými cíli EU, a musí splňovat mezinárodní normy v oblasti účinnosti rozvoje; domnívá se, že musí být s dotčenými partnerskými zeměmi společně koncipována a řízena tak, aby zaručila sdílení rizik, odpovědnosti a zisků, musí být efektivní z hlediska nákladů a mít stanoveny přesné rozvojové cíle, pravidelné milníky, jednoznačnou zodpovědnost a

musí být transparentní;

6. vítá úlohu, kterou hrají v rozvojových zemích investice zahraničního soukromého sektoru při zrychlování domácího rozvoje; dále zdůrazňuje význam povzbuzování k odpovědným investicím, které podporují místní trhy a pomáhají zmírňovat chudobu;
7. podporuje práci Sdružení evropských finančních institucí pro rozvoj (EDFI), neboť jeho členové poskytují podnikům v rozvojových zemích kapitál cestou přímých investic do společností a nepřímo svěhováním kapitálu místním komerčním bankám a společnostem soukromého kapitálu zaměřeným na rozvíjející se trhy, přičemž se hlavní důraz je kladen na mikropodniky a malé a střední podniky; naléhavě vyzývá Komisi, aby tento typ programů podpořila svým financováním a spoluprací, neboť soukromý sektor v rozvojových zemích je nanejvýš důležitý;
8. vyzývá k vypracování účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti technologických podniků EU v souvislosti s vývozem technologií, které mohou být zneužity k porušování lidských práv, napomáhání korupci nebo k ohrožení bezpečnostních zájmů EU;
9. zdůrazňuje, že obchodní, investiční, bezpečnostní a rozvojové politiky EU jsou vzájemně propojené a mají přímý dopad na rozvojové země; připomíná, že článek 208 Lisabonské smlouvy stanoví zásadu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, která vyžaduje, aby byly v rámci politik, jež mohou mít dopad na rozvojové země, zohledňovány cíle rozvojové spolupráce; vyzývá k tomu, aby byly všechny obchodní a investiční politiky vyhodnoceny s ohledem na jejich dopad v oblasti rozvoje, především pokud jde o univerzální přístup ke zboží a ke službám veřejného zájmu; zdůrazňuje, že je důležité zlepšit kapitoly o udržitelném rozvoji ve všech budoucích bilaterálních obchodních dohodách, a to s cílem zahrnout účinný režim podávání zpráv ze strany soukromého sektoru;
10. zdůrazňuje, že je třeba prozkoumat, jak by mohl být soukromý sektor dále zapojen do rámce evropské politiky sousedství, aby pomáhal vytvářet ekonomický růst a pracovní místa v sousedství Evropy, např. prostřednictvím sdílení odborných znalostí v oblasti poskytování přístupu ke kapitálu;
11. vyzývá Komisi, aby přednostně propagovala, podporovala a financovala partnerství v rámci veřejného sektoru a v případě, že jsou programy prováděny ve spolupráci se soukromým sektorem, aby do nich zahrnula povinná a veřejně dostupná předběžná hodnocení dopadu na chudobu a sociální oblast;
12. vyzývá EU, aby vyžadovala formální konzultace s organizacemi občanské společnosti i se společenstvími, na něž mají rozvojové projekty přímý nebo nepřímý dopad;
13. vyzdvihuje rozsáhlý potenciál přidané hodnoty EU pro partnerství se soukromým sektorem, a to v úzké koordinaci s členskými státy a příslušnými mezinárodními organizacemi, z nichž mnohé mají prokazatelné výsledky, pokud jde o spolupráci se soukromým sektorem; zdůrazňuje, že významnou hybnou silou ekonomického a sociálního rozvoje zůstává i nadále plně fungující tržní ekonomika založená na právním státu a že by rozvojová politika EU měla tuto skutečnost odrážet;

14. vítá „Rámeček OSN pro zapojení podniků“, který zdůrazňuje, že pro dosažení udržitelných rozvojových cílů je zásadní silný soukromý sektor, který vytváří hospodářský růst, a že soukromý sektor poskytuje „významný přínos ke společnému hospodářskému, sociálnímu a environmentálnímu pokroku“;
15. vítá zapojení soukromého sektoru do Fóra OECD na vysoké úrovni o účinnosti pomoci; vítá zejména iniciativy, které byly v tomto kontextu přijaty ve věci inovačních způsobů, jak dosáhnout pákového efektu rozvojového financování ze strany soukromého sektoru, a společné stanovisko k rozšiřování a posilování spolupráce veřejného a soukromého sektoru za účelem dosažení udržitelného růstu opírajícího se o širokou základnu a podporujícího začlenění, které bylo přijato v roce 2011 v Pusanu;
16. vítá skutečnost, že podíl bilaterální nevázané pomoci setrvale roste, avšak vyjadřuje znepokojení ohledně přetrvávajících formálních a neformálních podob pomoci vázané¹; vyzývá EU a její členské státy, aby prováděly závazek „podporovat další osvobození pomoci od jakýchkoli podmínek jdoucích nad stávající doporučení OECD,“ přijatý v rámci Evropského konsensu o rozvoji; zdůrazňuje prorůstový potenciál další nevázané pomoci, která by prospěla místním odvětvím v rozvojových zemích; požaduje navýšení reálné pomoci („real aid“) a udržitelnou tvorbu regionálních/místních hodnotových řetězců; požaduje další posilování místních aktérů a důraz na tvorbu udržitelných regionálních/místních hodnotových řetězců; zdůrazňuje význam vlastní odpovědnosti místních a regionálních aktérů, vlastních vnitrostátních strategií partnerských zemí a jejich programů reform, jakož i zapojení rozvojových projektů a přidané hodnoty, která vznikne zabezpečením místních dodavatelských řetězců; domnívá se, že rozvojová politika má významnou úlohu při řešení základních příčin stávající vlny migrace do EU;
17. rovněž uznává právo všech zemí, a zejména těch rozvojových, zavádět dočasná kapitálová omezení s cílem předcházet finančním krizím způsobeným krátkodobými a nestabilními soukromými finančními toky; vyzývá k odstranění všech ustanovení omezujících toto právo ze všech obchodních a investičních dohod, včetně dohod WTO;
18. zdůrazňuje, že EU musí při své podpoře soukromého sektoru zohledňovat dostupnost, protože vyloučení širokých skupin populace, jako jsou osoby se zdravotním postižením, ochuzuje soukromé podniky o nezanedbatelné trhy;

Podpora místního soukromého sektoru v rozvojových zemích

19. poukazuje na to, že malé a střední podniky a mikropodniky v rozvojových zemích se potýkají s podstatně většími regulačními překážkami než jejich protějšky v EU, že nemají právní ochranu ani vlastnická práva a že podnikají v nestabilních podmínkách neformální ekonomiky; v této souvislosti zdůrazňuje význam systémů registrace v jednotlivých zemích; zdůrazňuje, že je třeba propagovat místní soukromý sektor v rozvojových zemích, např. prostřednictvím přístupu k financování a podpory podnikání; vyzývá Komisi, ostatní dárcy a rozvojové agentury, aby zvýšily podporu pro budování kapacit místních MSP;

¹ ActionAid (2005): *Real Aid An Agenda for Making Aid Work* (Skutečná pomoc: program pro dosažení fungující pomoci), s. 4.

20. vyzývá EU, aby podporovala rozvojové strategie, za něž nesou odpovědnost jednotlivé státy a které utváří přínos soukromého sektoru k rozvoji tím, že se spolu se soukromým sektorem zapojí do rozvojového rámce zaměřeného zejména na domácí družstva a MSP, mikropodniky a drobné zemědělce, kteří nabízejí největší potenciál pro posilování spravedlivého rozvoje v jednotlivých zemích;
21. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit podporu pro vytváření partnerství s rozvojovými zeměmi, aby se modernizovaly jejich regulační rámce prostřednictvím vytvoření příznivých podmínek pro soukromé iniciativy, poskytování podpůrných mechanismů podnikům a nalezení správné rovnováhy mezi vytvořením podmínek, které by stimulovaly investice, a ochranou veřejných zájmů a životního prostředí prostřednictvím regulace; připomíná, že je třeba usnadňovat zavádění spolehlivých bankovních systémů a daňových správ v rozvojových zemích, které by byly schopny poskytovat účinnou finanční správu a řízení veřejných a soukromých prostředků; vyzývá rovněž partnerské vlády, aby zavedly ustanovení o skončení platnosti, podle něhož by bylo možné zrušit nadbytečná opatření; konstatuje, že právní předpisy by měly být předmětem posouzení dopadů s cílem analyzovat úbytek vytváření pracovních míst a hrozby pro environmentální normy;
22. vyzývá EU, aby zvýšila kapacitu rozvojových zemích týkající se zajištění domácích příjmů s cílem bojovat proti daňovým únikům, korupci a nezákonným finančním tokům a především pomoci nejméně rozvinutým zemím a nestabilním státům vybudovat účinnější a stabilnější správní orgány a instituce, a to i prostřednictvím zavedení spravedlivých a účinných daňových systémů; za tímto účelem vybízí EU, aby navýšila finanční i technickou pomoc rozvojovým zemím s cílem zajistit větší míru transparentnosti a zodpovědnosti; vyzývá EU, její členské státy, všechny příslušné organizace a vyspělé a rozvojové země, které podepsaly Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci z roku 2011, aby plnily svůj závazek zintenzivnit úsilí v boji proti korupci a nezákonným finančním tokům;
23. vyzývá GŘ Komise DEVCO, aby spolupracovalo s GŘ pro růst při budování regionálních struktur na podporu malých a středních podniků a mikropodniků v rozvojových zemích po vzoru sítě *Enterprise Europe Network* s cílem pomoci jim nastolit zákonnost, získat přístup k financím a kapitálu, získat přístup na trh a překonat právní překážky, a to zejména na základě upevnění zprostředkovatelských organizací zastupujících tyto podniky; zdůrazňuje, že tyto struktury by časem také mohly začít fungovat jako odrazový můstek pro místní a regionální partnerství veřejného a soukromého sektoru v řadě oblastí, od zemědělského podnikání až po odbornou přípravu a programy zdravotní péče, a mohly by tak podpořit budování kapacit, přenos znalostí a zkušeností a spojování místních a mezinárodních zdrojů;
24. znovu připomíná zodpovědnost EU za podporu spravedlivého globálního daňového systému, z čehož vyplývá nutnost vytvořit účinně povinné požadavky pro zveřejňování údajů o nadnárodních společnostech podle jednotlivých zemí, vytvoření veřejných rejstříků skutečných vlastníků společností, trustů a podobných právních subjektů, zajištění automatické výměny daňových informací a spravedlivé rozdělení daňových práv při vyjednávání daňových a investičních smluv s rozvojovými zeměmi; domnívá se rovněž, že by rozvojové finanční instituce měly investovat pouze do společností a fondů, které jsou ochotny veřejně zpřístupnit informace o skutečných vlastnících a informovat o svých

finančních účtech v jednotlivých zemích;

25. připomíná, že celní režimy jsou zásadní složkou regulačního prostředí zaměřeného na soukromý sektor ve prospěch chudých a na tvorbu pracovních míst; se znepokojením však konstatuje, že dohody o hospodářském partnerství vyžadují snižování dovozních cel v celé řadě hospodářských odvětví zemí AKT a že odstranění veškerých cel na dovozy z EU by výrazně snížilo příjmy z cel, v některých případech až o 15–20 % vládních příjmů; naléhavě vyzývá EU, aby svou obchodní politiku regulovala v souladu se zásadou soudržnosti politik ve prospěch rozvoje;
26. vítá iniciativu EIB na zvýšení dopadu finanční pomoci v rámci investiční facility k dohodě z Cotonou ve výši 500 milionů EUR, která EIB umožní zintenzivnit spolupráci se soukromým sektorem v rizikovějších oblastech a náročnějších podmínkách; zároveň lituje, že EIB omezila výši prostředků určených pro Asii; zdůrazňuje, že všechny investice EIB v rámci investiční facility k dohodě z Cotonou by měly být harmonizovány s rozvojovými strategiemi, za něž jsou odpovědné přímo podporované země, v souladu se zásadou demokratické odpovědnosti;
27. poukazuje na to, že v nestabilních zemích a u národů, které prošly konflikty, jsou překážky rozvoje soukromého sektoru větší než kdekoli jinde, a má-li dojít ke zlepšení investičního klimatu a odstranění zastaralých nařízení, která brzdí podnikání, agresivního chování a vysoké míry korupce, je nutné uplatňovat cílenější přístup; doporučuje v této souvislosti, aby Komise do diskuze o reformě politiky zapojila partnerské země a soukromý sektor, aby bylo možné překonat značnou nedůvěru mezi vládami a soukromým sektorem, která je tradičně důsledkem ziskuchtivého chování, bratříčkování a nedostatku legitimacy;
28. vyzývá Komisi, členské státy a rozvojové země, aby posílily své úsilí o podporu zlepšení ekonomické pozice žen a vytvoření podpůrného mechanismu pro podnikatelky; konstatuje, že přístup k finančnímu začleňování žen vycházející z úspor má prokazatelné výsledky; doporučuje zaujmout ve všech partnerských programech přístup zohledňující zásadu rovnosti žen a mužů a kombinovat ho s podnikatelským vzděláváním žen, mladých lidí a osob se zdravotním postižením a cílenými sítěmi „business angels“ pro ženy; žádá v této souvislosti, aby byla větší podpora poskytována místním podnikatelkám, aby mohly těžit z růstu stimulovaného soukromým sektorem; doporučuje, aby byla přijata opatření k monitorování procesů týkajících se posílení ekonomického postavení žen, a konstatuje, že podle MMF by se příjem obyvatele výrazně zvýšil, pokud by ženy přispívaly k pracovní síle stejnou měrou jako muži;

Zapojení evropských a mezinárodních podniků v zájmu dosažení udržitelného rozvoje

29. zdůrazňuje skutečnost, že potenciál příspěvku soukromého sektoru k dlouhodobému udržitelnému rozvoji netkví pouze v jeho finančních zdrojích, zkušenostech a odborných znalostech, ale zahrnuje vytváření místních hodnotových řetězců a distribučních kanálů, což vede k vytváření pracovních míst, snižování chudoby a nerovností, podpoře práv žen a jejich příležitostí a environmentální udržitelnosti, většímu dosahu a účinnosti a k lepšímu přístupu ke komerčně dostupným a cenově přístupným produktům, službám a technologiím; vyzývá k tomu, aby rozvojové úsilí Evropy hrálo významnou úlohu při

uplatňování dohodnutých mezinárodních norem, jako jsou obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a normy Mezinárodní organizace práce, a aby zahrnovalo spolupráci s podniky a investory s cílem zajistit soulad jejich obchodní činnosti a jejich dodavatelských řetězců v rozvojových zemích s těmito obecnými zásadami a zásadami OECD týkajícími se nadnárodních podniků;

30. zdůrazňuje, že sociální dialog má zásadní význam pro účinné zapojení soukromého sektoru do rozvoje; zdůrazňuje, že rozvojové země nesou odpovědnost za podporu sociálního dialogu mezi zaměstnavateli ze soukromého sektoru, pracovníky a vládami jednotlivých států, což je jeden ze způsobů, jak zlepšit vládnutí a státní stabilitu; vyzývá zejména rozvojové země, aby zajistily rozšíření sociálního dialogu na zóny vyrábějící pro export a na průmyslové klastry;
31. zdůrazňuje, že soukromý sektor, především místní MSP, musí být spolu se všemi ostatními partnery zapojenými do rozvojové spolupráce součástí politického dialogu, s cílem usnadnit vzájemné porozumění a dostát očekáváním při souběžném zajištění účinnosti a transparentnosti; zdůrazňuje v této souvislosti významnou úlohu delegací EU v rozvojových zemích, jakožto platform pro tento dialog; poukazuje na pozitivní úlohu družstev jako katalyzátoru celospolečenského rozvoje a na jejich schopnost zlepšovat postavení obcí na základě vytváření pracovních míst a zajišťování příjmů; poukazuje zejména na to, že pracovníci vytvářejí družstva a sdružení poskytující společné služby, která jim pomáhají stát se v rámci neformálního hospodářství osobami samostatně výdělečně činnými, zatímco ve venkovských oblastech zajišťují spořitelni a úvěrová družstva přístup k bankovním službám, které v mnoha obcích chybějí a které financují zakládání malých podniků a mikropodniků; je si vědom toho, že součástí soukromého sektoru jsou subjekty jako např. sociální podniky a organizace zaměřující se na spravedlivý obchod, které do své činnosti zapracovávají sociální zásady a zásady týkající se ochrany životního prostředí; vyzývá Komisi, aby v rámci své práce na úloze soukromého sektoru v oblasti rozvoje tuto snahu uznala;
32. vyzývá Komisi, aby prosazovala návrh investorů a dalších zúčastněných subjektů na podporu závazných pravidel, na jejichž základě by podniky podávaly zprávy týkající se sociální oblasti a oblasti životního prostředí a lidských práv, který je v souladu se směrnicí EU o podávání nefinančních zpráv, přičemž tato pravidla jsou jedním z předložených nových cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje;
33. vyzývá EU, aby přispěla k upevnění a budování struktur, sítí a institucí subjektů soukromého sektoru v příslušných zemích, zejména mikropodniků a malých a středních podniků, tak, aby se mohly v rámci vytváření regionální politiky ujmout své úlohy;
34. zdůrazňuje, že jedno z hlavních omezení při zvyšování účasti soukromého sektoru v rozvojových zemích pramení z nedostatku financovatelných projektů z důvodu nedostatečných právních, institucionálních a fiskálních rámců a kapacit v oblasti vymáhání práva a z nedostatku zdrojů k plánování investic a přípravě projektů; vyzývá k poskytování větší odborné pomoci sektoru veřejných podniků v partnerských zemích, aby se zvýšila jejich kapacita, pokud jde o převzetí zodpovědnosti za řízení partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a zajištění toho, aby na konci celého procesu existovala adresná vlastnická práva; zdůrazňuje, že je nutné, aby byl soukromý sektor

schopen předvídat návratnost dlouhodobých investic, jelikož závisí na akcionářích, kteří nemusejí mít dlouhodobou vizi, která je nutná k dosažení návratnosti v sociálních odvětvích, jež jsou velmi důležitá pro rozvoj lidstva;

35. konstatuje, že účast soukromého sektoru na infrastruktuře v rozvojových zemích značně stoupla, a to z 18 miliard USD v roce 1990 na 150 miliard USD v roce 2013; vyzývá v tomto ohledu k neutuchajícímu úsilí, jelikož nedostatečný přístup k infrastruktuře představuje základní omezení růstu soukromého sektoru, což působí negativně na výkonnost a vytváření pracovních míst;
36. vyzdvihuje obrovský potenciál PPP v zemědělství, v rámci jasně vymezeného a silného právního rámce vlastnických práv a bezpečné držby půdy, aby se předešlo zabírání půdy a zajistila vyšší a účinná zemědělská výroba; vítá skutečnost, že byl v roce 2014 zahájen program EU k posílení správy půdy v afrických zemích; doporučuje, aby EU a její delegace hrály v rámci spolupráce s partnerskými vládami, EIB, Mezinárodním fondem pro rozvoj zemědělství (IFAD) a dalšími podobnými subjekty a při zapojování soukromého sektoru do vypracovávání tržních řešení problémů zemědělství větší úlohu; zdůrazňuje, že je nutné vytvořit finanční pobídky, aby nedocházelo k vyloučení chudé populace a zemědělců ve vzdálených regionech, kteří pěstují plodiny, jež nemají žádný větší komerční význam a které pravděpodobně nebudou pro partnery z řad zemědělských podniků atraktivní; zdůrazňuje, že ochranná opatření by měla zahrnovat posuzování sociálních rizik a rizik z hlediska životního prostředí a konzultace se zákonnými zástupci příslušných obcí, a to s jejich svobodným, předchozím a informovaným souhlasem, pokud jde o daný projekt, a právní podporu těchto komunit v případě, že ji potřebují; vyzývá Komisi, aby zajistila kontrolu projektů a aby v případech, kdy se ukáže, že jsou projekty na škodu místnímu obyvatelstvu, dojednala jejich přehodnocení;
37. poukazuje také na rizika spojená s partnerstvím soukromého a veřejného sektoru v zemědělství, včetně neoprávněného zabírání půdy, kterému je nutné zabránit; zdůrazňuje, že je důležité zaměřit se při poskytování pomoci na drobné farmáře, zejména ženy; vyzývá Komisi, aby spojila vytváření veškerých partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem v oblasti zemědělství, která využívají finanční prostředky EU, s komplexními opatřeními na ochranu drobných zemědělců, pastevců a dalších zranitelných uživatelů půdy před možností ztráty přístupu k půdě nebo vodě; zdůrazňuje, že ochranná opatření by měla zahrnovat posuzování sociálních rizik a rizik z hlediska životního prostředí a povinné konzultace se zákonnými zástupci příslušných obcí, přičemž podmínkou zahájení příslušného projektu a poskytnutí právní podpory těmto obcím, budou-li to potřebovat, je získání jejich předchozího svobodného informovaného souhlasu; doporučuje, aby byly projekty nové aliance v rámci skupiny G8 nahrazeny iniciativami v rámci souhrnného programu rozvoje afrického zemědělství; zdůrazňuje, že je nutné, aby finanční a sociální kompenzace představovaly jednoznačný závazek, a že by se mělo vždy přihlížet k alternativním rozvojovým plánům;
38. doporučuje, aby EU i nadále udržitelným způsobem podporovala projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a zelené energie v rozvojových zemích, zejména v odlehlých venkovských oblastech; vítá, že jednou z priorit iniciativy EIB na zvýšení dopadu finanční pomoci jsou investice do energetiky, které jsou obecně považovány za klíčový aspekt nastartování hospodářského růstu v Africe; očekává, že inovativní finanční

nástroje budou katalyzátorem investic soukromého sektoru do obnovitelných zdrojů, energetické účinnosti a přístupu k energii; vybízí také EIB a evropské rozvojové finanční instituce, aby ještě více financovaly investiční projekty, které v souladu se závazky a povinnostmi EU, jež vyplývají z Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC), podporují omezování změny klimatu a přizpůsobení se těmto změnám v Africe; připomíná, že přednost by měly dostávat malé decentralizované projekty na využívání obnovitelných zdrojů energie, které fungují mimo energetické sítě, aby byl zajištěn přísun energie do venkovských oblastí a aby nedocházelo k potenciálně negativnímu vlivu rozsáhlé energetické infrastruktury na společnost a životní prostředí;

39. naléhavě vyzývá EU, aby vypracovala silný regulační rámec, mj. rámec pro podporu vzniku dlouhodobých smluvních partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, který by se zakládal na kritériích rozvojové účinnosti a v jehož rámci by musel soukromý sektor fungovat; naléhavě vyzývá EU, aby podporovala tato partnerství pouze v tom případě, že nejsou k dispozici méně nákladné a méně rizikové finanční možnosti, a to na základě provedení analýzy účinnosti nákladů; vyzývá EU, aby v souvislosti s projekty v rámci těchto partnerství uplatňovala účinnou politiku ochranných opatření, aby byla zajištěna lidská práva, včetně práv žen;
40. vítá úspěchy, kterých bylo dosaženo spojováním veřejných a soukromých zdrojů v oblasti zdravotní péče a lepšího přístupu k lékům a za účelem většího využívání potenciálu k přenosu technologií v rozvojových zemích; doporučuje, aby se EU stala iniciátorem při hledání nových způsobů spolupráce, které by šly nad rámec zajišťování přístupu k lékům a snažily by se docílit reformy nefunkčního systému zdravotnictví v rozvojových zemích; zdůrazňuje, že podporu místních malých a středních podniků / malého a středního průmyslu lze zvýšit nejen na základě finančních nástrojů, ale také prostřednictvím přenosu technologií, vytváření kapacit, udržitelného rozvoje v oblasti dodavatelů a vytvářením vztahů mezi podniky;
41. zdůrazňuje, že v rozvojových zemích je důležité překlenout mezeru mezi systémem vzdělávání a stávajícím pracovním trhem; vyzývá Komisi, aby usnadňovala provádění programů a podporovala partnerství veřejného a soukromého sektoru, která by zahrnovala všechny příslušné zúčastněné strany, od škol a univerzit přes školicí střediska až po subjekty soukromého sektoru, které nabízejí možnosti školení a vzdělávání, jež mají pro daný trh význam; podporuje zřizování institucí duálního odborného vzdělávání, v nichž mladí lidé, které se účastní odborného programu učňovské přípravy s důrazem na praktické aspekty povolání, mají teoretické přednášky na specializovaných odborných školách;
42. zdůrazňuje, že má-li být úspěšně dosaženo udržitelného rozvoje, je nutné zlepšit schopnosti vlád rozvojových zemí působit jako regulátor;

Zásady zapojení soukromého sektoru

43. upozorňuje na skutečnost, že zapojení podnikatelského sektoru vyžaduje flexibilní přístup, který by byl utvářen nejen s přihlédnutím k očekávaným výsledkům, ale také k tomu, nakolik jsou místní podmínky příznivé pro soukromé podniky a investice. s ohledem na nejméně rozvinuté země a nestabilní země doporučuje diferencovaný přístup; podotýká,

že v rozvojových zemích existují značné rozdíly mezi investicemi a zapojením veřejného sektoru ve všech oblastech, které se snaží o dosažení cílů udržitelného rozvoje; vyzývá proto dárce, aby většinou své pomoci poskytovaly nejméně rozvinutým zemím formou grantů;

44. vítá, že Komise ve svém sdělení o soukromém sektoru a rozvoji navrhla kritéria pro poskytování přímé podpory soukromému sektoru; vyzývá k zavedení jednoznačně vymezeného rámce upravujícího veškerá partnerství se soukromým sektorem prováděním ukazatelů, jako jsou opatření zaměřená na mikropodniky, strategie pro přístup k úvěrům a pracovní začleňování znevýhodněných skupin, žen a mladých lidí, který musí zajistit politickou soudržnost s ohledem na zásadu rozvoje, zásady účinnosti rozvoje a cíle rozvojové politiky, především pokud jde o omezení chudoby a nerovností; domnívá se, že veškerá rozhodnutí ohledně podpory využívání partnerství veřejného a soukromého sektoru na základě smíšeného financování v rozvojových zemích by se měla zakládat na důkladném posouzení těchto mechanismů, pokud jde o jejich dopad na rozvoj, zodpovědnost a transparentnost, a na zkušenostech získaných v minulosti;
45. obává se, že ne vždy existují ustanovení zaručující účelné vynakládání veřejných financí. zdůrazňuje, že v přípravné fázi projekty musí být dohodnuty měřitelné ukazatele výstupů a mechanismy monitorování a hodnocení a musí se rovněž zajistit, aby investice byly v souladu s mezinárodními lidskými právy, sociálními a environmentálními normami, byly transparentní a aby soukromý sektor platil svůj spravedlivý díl daní; vyzdvihuje důležitost posouzení rizik, udržitelnosti dluhu, transparentnosti a ochrany investic; zdůrazňuje význam formální poradní a kontrolní úlohy vnitrostátních parlamentů a občanské společnosti při zajištění plné odpovědnosti a transparentnosti; doporučuje, aby byl obětem zneužívání ze strany podniků v rozvojových zemích, kde je realizován daný rozvojový projekt, poskytnut účinný přístup ke spravedlnosti a odškodnění;
46. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby podniky účastníci se partnerství v oblasti rozvojové spolupráce byly v souladu s rozvojovými plány tisíciletí a dodržovaly zásady sociální odpovědnosti podniků; pevně podporuje účinné a komplexní šíření a provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv v rámci EU i mimo ni a zdůrazňuje, že je třeba přijmout všechna nezbytná politická a legislativní opatření k odstranění nedostatků v účinném provádění těchto obecných zásad OSN, a to i v souvislosti s přístupem ke spravedlnosti; doporučuje, aby všechny evropské podniky, které podnikají v rozvojových zemích, zajistily takovou míru transparentnosti, jakou požadují obecné zásady OECD v oblasti podnikání, pokud jde o dodržování lidských práv, pozitivní příspěvek k sociálnímu blahobytu a ochraně životního prostředí v rozvojových zemích a o spolupráci v rámci partnerství s organizacemi občanské společnosti; poukazuje na to, že je nutné, aby členské státy vypracovaly národní plány uplatňování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv a zejména pokynů OECD pro náležitou péči v zodpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí;
47. zdůrazňuje, že je třeba, aby obchodní a rozvojová politika EU respektovala politický a ekonomický prostor rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, s cílem zachovat klíčová dovozní cla tam, kde je to nezbytné, a podporovat tvorbu kvalifikovaných a důstojných pracovních míst v místních výrobních a zemědělsko-

zpracovatelských odvětvích, jež mohou pomoci dosáhnout vyšší domácí přidané hodnoty, průmyslového růstu, růstu vývozu a diverzifikace, což jsou hlavní složky inkluzivního hospodářského a sociálního vzestupu; vyzývá EU a její členské státy, aby podporovaly konkrétní opatření k zajištění toho, aby nadnárodní korporace platily daně v zemích, v nichž vytváří zisk, a aby soukromý sektor podporovaly v účinném podávání zpráv rozčleněných podle jednotlivých zemí, čímž by se posílily kapacity pro uvolňování domácích zdrojů a spravedlivá hospodářská soutěž;

48. vybízí EU, aby podpořila probíhající proces vypracovávání mezinárodního právně závazného nástroje OSN o nadnárodních korporacích a ostatních podnikatelských subjektech, který má být v souladu s lidskými právy, neboť vyjasní povinnosti nadnárodních korporací v oblasti lidských práv, jakož i ve vztahu k státům, a stanoví účinné nápravné prostředky pro oběti v případech, kdy místní jurisdikce zjevně není schopna tyto podniky efektivně stíhat;
49. vítá názor Komise, že je nutné podporovat strategické pilíře agendy důstojné práce MOP, což je způsob, jak řešit nerovnosti a sociální vyloučení zejména mezi nejvíce marginalizovanými skupinami obyvatel, včetně žen, dětí, starších osob a osob s postižením; poukazuje na to, že společnosti musejí podporovat spravedlivé zacházení s pracovníky, zajistit bezpečné a zdravé pracovní podmínky, sociální ochranu a sociální dialog a konstruktivní vztahy mezi pracovníky, vedením a dodavateli;

Další postup: kroky k zajištění toho, aby se soukromý sektor stal dlouhodobým partnerem v oblasti rozvojové politiky

50. vyzývá evropské instituce a orgány, aby vytvořily jednoznačný, strukturovaný transparentní rámce s jasnou zodpovědností upravující partnerství a spolupráci se soukromým sektorem v rozvojových zemích, a zdůrazňuje, že s ohledem na rostoucí úlohou soukromého sektoru je nutné vytvořit odpovídající pojistky a institucionální kapacitu;
51. vyzývá EU a její členské státy, aby vytvořily jasnou a konkrétní strategii k zajištění toho, že soukromý sektor bude v souladu s rozvojovými prioritami národních vlád a občanské společnosti v rozvojových zemích;
52. požaduje, aby byly na úrovni EU zřízeny odvětvové mnohostranné platformy, které by sdružovaly soukromý sektor, organizace občanské společnosti, nevládní organizace, expertní skupiny, partnerské vlády, poskytovatele finanční pomoci, družstevní organizace, sociální podniky a další zainteresované strany, aby byly odstraněny pochybnosti a nedostatek důvěry mezi partnery a byly vyřešeny problémy, které bezděčně vznikají při společné činnosti zaměřené na dosažení rozvoje; v této souvislosti zdůrazňuje významnou úlohu delegací EU v jednotlivých zemích jakožto prostředníků takového dialogu; podotýká, že návrh Komise na posílení stávajících mechanismů, např. politického fóra pro rozvoj, by tudíž byl krokem správným směrem;
53. bere na vědomí doporučení Účetního dvora, aby Komise jednoznačně prokázala finanční i rozvojovou adicionalitu grantů EU v případě projektů financovaných z kombinovaných zdrojů; vítá, že Komise zamýšlí rozšířit rozsah smíšeného financování tak, aby byly

zahrnuty i jiné oblasti, než infrastruktura, např. udržitelné zemědělství, sociální odvětví a rozvoj místního soukromého sektoru, pokud Komise prokáže odůvodněnost svého postupu; trvá však na tom, aby všechny operace související se smíšeným financováním byly v plném souladu se zásadami účinnosti rozvoje, jako jsou zodpovědnost a transparentnost, a bylo zajištěno plnění cílů udržitelného rozvoje; vyzývá Komisi, aby vyhodnotila mechanismy smíšeného financování úvěrů a grantů a aby s ohledem na smíšené projekty posílila své správní kapacity, jak doporučil Účetní dvůr; vyzývá Komisi, aby demokratizovala řídicí struktury platformy EU pro kombinování zdrojů financování a regionálních nástrojů na kombinování těchto zdrojů na základě řádného zapojení všech příslušných zainteresovaných stran na místní úrovni, včetně partnerských vlád, parlamentů jednotlivých států, subjektů soukromého sektoru, odborů a místních obcí; požaduje, aby Komise zpřísnila kritéria pro vytváření grantů na rozvojovou pomoc a jejich výši a aby podrobně stanovila přínos kombinovaného financování v každém ze svých projektů;

54. požaduje rozšířit stávající mandát EIB k poskytování úvěrů třetím zemím, aby se posílila její úloha a mohla se aktivněji zapojit do nové strategie pro soukromý sektor prostřednictvím smíšeného financování, spolufinancování projektů a rozvoje místního soukromého sektoru; dále požaduje větší transparentnost a odpovědnost u projektů, jichž se EIB účastní; připomíná, že hlavním cílem finančních operací, které EIB provádí v rozvojových zemích prostřednictvím záruky poskytnuté ze strany Unie, musí být snížení chudoby a z dlouhodobého hlediska její vymýcení; vyzývá EIB a další finanční instituce členských států v oblasti rozvoje k zajištění toho, aby se společnosti, které čerpají jejich pomoc, nepodílely na daňových únicích;
55. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby se partnerství a úvěry poskytované soukromému sektoru v zemích s nízkými příjmy a v nestabilních zemích pojily s přímými granty poskytovanými organizacím občanské společnosti a aby byly v souladu s rozvojovými prioritami dané země s cílem zajistit zapojení občanů a používání postupů za účasti mnoha stran z řad organizací občanské společnosti, místních vlád a odborů;
56. vyzývá Komisi, aby zajistila, že všechny delegace EU budou mít vyškolený a kvalifikovaný personál aktivně připravený podporovat a uskutečňovat partnerství se subjekty soukromého sektoru; podotýká, že závazek urychlit společné umístění kanceláří EIB v prostorách delegací EU je krok správným směrem; vyzývá Komisi, aby v této oblasti uplatňovala osvědčené postupy členských států, jejichž velvyslanectví jsou pro subjekty soukromého sektoru obvykle „prvním kontaktním místem“;
57. požaduje, aby Komise více usilovala o využívání svého politického vlivu na partnerské vlády a místní orgány a pokračovala v dialogu s nimi, s cílem usnadnit intenzivnější a pozitivnější interakci se soukromým sektorem; poukazuje na to, že strategické dokumenty pro jednotlivé země, národní orientační programy a rozpočtová podpora mohou být nejcennějšími prostředky k prosazování reformy podnikatelského prostředí v partnerských zemích a podpoře domácí industrializace; doporučuje, aby EU podpořila akční plán investic do cílů udržitelného rozvoje, který je uveden ve zprávě konference OSN o obchodu a rozvoji (UNCTAD); upozorňuje na to, že navrhování a vytváření struktury partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a jejich uplatňování je i nadále náročným a komplikovaným počinem, přičemž úspěch těchto partnerství závisí na tom, nakolik je prostředí, v němž působí, nápomocno jejich fungování;

58. zdůrazňuje, že odpovědnost za účinnou společnou akci nenesou pouze zúčastnění poskytovatelé finanční pomoci a podniky, ale rovněž partnerské vlády; vyzývá EU, aby usilovala o posílení budování kapacit partnerských zemí s cílem vyhodnotit, kdy je možno zapojit se do projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru; upozorňuje na to, že pro investice, inovace a rozvoj soukromého sektoru jsou rozhodující řádné řízení, právní stát, rámec pro reformy podnikatelského prostředí, protikorupční opatření, správa veřejných financí a efektivní veřejné instituce;
59. požaduje, aby se věnovala větší pozornost zlepšení koordinace poskytovatelů finanční pomoci a společného programování a aby se do středu pozornosti dostalo poskytování měřitelných výstupů a výsledků v oblasti rozvoje, což umožní maximalizovat dopad rozvojové politiky EU a zajistit plnou odpovědnost za vynakládání prostředků rozvojové pomoci;
60. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Komisi, Radě, místopředsedkyni Evropské komise/vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, generálnímu tajemníkovi OSN, UNCTAD, UNIDO a panelu na vysoké úrovni pro agendu po roce 2015.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Spolu se začínajícím přehodnocováním našich zámořských závazků se stále častěji diskutuje o úloze soukromého sektoru při rozvoji. Navzdory mnoha nesporným úspěchům potřebují rozvojové země vynakládat odhadem dodatečně celkem 2,4 bilionu USD ročně více, než je vydáváno v současné době. Daňoví poplatníci, kteří se již beztak potýkají s obtížemi, tuto zátěž pravděpodobně nebudou ochotni nést. Ačkoli partnerství mohou být stejně nedokonalá jako soukromá a veřejná pomoc, v současné době neexistuje nikde ve světě žádný významný rozvojový projekt, který by nebyl konzultován a prováděn společně se soukromými investory. Panel na vysoké úrovni, poskytující generálnímu tajemníkovi OSN Pan Ki-munovi poradenství ohledně rozvojové agendy po roce 2015, totiž konzultoval výkonné ředitele 250 společností z 30 zemí a dospěl k závěru, že je do jejich podnikových strategií třeba zapracovat udržitelnost, aby bylo možné využít obchodní příležitosti pro udržitelný růst.

Proč je spolupráce se soukromým sektorem pro rozvoj zásadní?

Zvyšování počtu obyvatel a růst příjmů v rozvojových zemích způsobí celosvětový růst střední třídy, která by do roku 2030 měla dosáhnout 5 miliard obyvatel, kteří budou vyžadovat podstatně vyšší úroveň spotřeby. Poptávka po potravinách by do roku 2030 měla vzrůst o 50 %, poptávka po vodě o 40 % a poptávka po energii o 30 %. Tento sektor považuje sdílené hodnoty stále častěji za cestu k ekonomickému úspěchu, nikoli za dobročinnost. Odhaduje se, že investice soukromého sektoru v rozvojových zemích nejčastěji dosahují vysoké dvoumístné míry návratnosti u projektů v oblasti energetiky, elektřiny a dopravy.

Podpora místního soukromého sektoru v rozvojových zemích

Malé a střední podniky a mikropodniky v rozvojových zemích se potýkají s podstatně většími regulačními překážkami než jejich protějšky v EU, často podnikají v neformální ekonomice a nemají právní ochranu. Podle zprávy Světové banky „Doing Business“ z roku 2014 jsou nejhůššími zeměmi v podstatě ty země, které jsou podrobeny největší regulační zátěži¹. Vytvořit prostředí příznivé pro soukromé iniciativy a začlenit malé a střední podniky a mikropodniky do formální ekonomiky a udržet je tam musí být prioritou stejně jako snížení administrativní zátěže a zlepšení celkového podnikatelského prostředí pro jejich rozvoj.

GŘ pro podniky a průmysl má rozsáhlou historii nástrojů, které se při podporování malých a středních podniků a mikropodniků v Evropě ukázaly jako úspěšné. Využití jejich jedinečných odborných znalostí v rozvojových zemích a kopírování mechanismů, jako je Europe Enterprise Network a Evropský portál pro malé podniky, které jsou přizpůsobené místním podmínkám a celostátním či regionálním prioritám, by bylo významným krokem správným směrem. Přestože by tyto nástroje fungovaly z počátku pod vedením Komise, časem by mohly být přesunuty do vlastní odpovědnosti a působnosti jednotlivých zemí. Tyto struktury by časem také mohly začít fungovat jako odrazový můstek pro místní a regionální partnerství veřejného a soukromého sektoru v řadě oblastí, od zemědělského podnikání až po odbornou přípravu a programy zdravotní péče, a mohly by tak podpořit budování kapacit, sdílení

¹ Skupina Světové banky, *Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises*, 29. října 2013.

znalostí a zkušeností a spojování místních a mezinárodních zdrojů.

Je nemyslitelné, aby byly více než 2,5 miliardy lidí, převážně žen a mladých lidí, i nadále vyloučeny z oficiálního finančního sektoru. Musíme zajistit, aby všechna naše partnerství zohledňovala genderový rozměr. Například v Pobřeží slonoviny spolupracovala společnost Cargill v rámci svého zemědělského dodavatelského řetězce s nadací World Cocoa Foundation na zlepšení příležitostí pro matky. Prostřednictvím této nadace získalo 30 žen podporu určenou k zahájení podnikání a k zaplacení školného pro své děti a byla jim poskytnuta odborná příprava v oblasti základních podnikatelských schopností, základního účetnictví, přípravy rozpočtu a plánování podnikatelské činnosti.

Zapojení evropských a mezinárodních podniků v zájmu dosažení udržitelného rozvoje

Partnerství veřejného a soukromého sektoru

Financování, inovace a odpovědnost lze podporovat prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru, která transparentně objasňují, co se očekává od podniků a vlád. Základem těchto partnerství musí být naprostá jasnost ohledně toho, co je úkolem obou stran, aby bylo možné vyloučit související rizika a problémy: makroekonomická rizika, politická rizika a rizika spojená s výstavbou, zejména co se týče bezpečné držby půdy a důsledků zabírání půdy.

V rozvojových zemích se PPP vytvářejí zatím z větší části v oblasti energetiky, infrastruktury a telekomunikací, zatímco je potenciál v odvětvích jako zemědělství, vodohospodářství, hygiena, vzdělávání, zelené technologie, výzkum a inovace, zdravotní péče či vlastnická práva i nadále z velké části nevyužit.

Zemědělství: Mimořádný potenciál tkví v zapojení soukromého sektoru do hledání tržních řešení problémů v oblasti zemědělství a nedostatečného zabezpečení dodávek potravin, jako je odborná příprava místních zemědělců zaměřená na zlepšení zemědělských technik, zlepšení jejich přístupu k financování, úsilí o zvýšení zaměstnanosti a příjmů jako hlavních výsledků rozvoje, podporování komerčního růstu a rozvoj nových i stávajících hodnotových řetězců. V Indii byla společnost Thomson Reuters, která poskytuje 2 milionům drobných zemědělců informace o cenách plodin a zemědělské poradenství, svědkem zvýšení příjmů o 60 % a v některých případech až trojnásobně.

Držba půdy a vlastnická práva: Při reformě právních předpisů o držbě půdy a vlastnických právech v rozvojových zemích by PPP mohla hrát zásadní úlohu v provádění systematické registrace vlastnických práv a katastrálního mapování za použití nízkonákladových technologií, jakož i digitalizace zápisů v katastru. Například v Mongolsku zahájila Asijská rozvojová banka v roce 2001 projekt „katastrálního vyměřování a zápisů do katastru“ za účelem vytvoření institucionálního prostředí pro vyměřování a registraci pozemků (tzv. „chašá“) po celé zemi. Na základě této kampaně mongolské vlády zaměřené na modernizaci funkce registrace pozemků byla zavedena a začala být chráněna vlastnická práva mongolských občanů k pozemkům.

Udržitelná energetika a ekologická odvětví: Například Globální fond pro energetickou

účinnost a obnovitelnou energii (GEEREF) je fond fondů, který je veřejně financován Evropskou unií, Německem a Norskem a jehož cílem je zajistit nové fondy soukromého kapitálu zaměřené na projekty v oblasti obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti v rozvíjejících se ekonomikách a v ekonomikách procházejících transformací. V roce 2013 se ke GEEREF přidali soukromí investoři a investovalo se do šesti fondů.

Zdravotní péče: Přestože bylo v uplynulém desetiletí dosaženo značného pokroku v přístupu k lékům, je také třeba integrovaného místního přístupu, který má značný potenciál k vytvoření soběstačné infrastruktury, povede ke snížení ceny léků a zároveň zvýší jejich dostupnost v oblastech, kde jsou nejvíce zapotřebí. V této souvislosti stojí za zmínku úspěšná zkušenost společnosti Ely Lilly s přenosem technologií pro výrobu léků na multirezistentní tuberkulózu do Indie a Ruska.

Vodohospodářství a hygiena: To je oblast, kde jsou PPP obzvláště úspěšná, co se týče budování kvalitních zařízení pro městské zásobování vodou a poskytování sanitárních služeb pro obyvatele měst v rozvojových zemích. Proto musíme podporovat a dále rozšiřovat jejich dostupnost ve venkovských oblastech.

Vzdělávání: Vzdelávání je klíčem ke snížení chudoby a nerovností a má rozhodující význam pro hospodářský růst v konkurenčním celosvětovém hospodářství, které je stále více určováno znalostmi a informacemi. Musíme se soukromým sektorem spolupracovat na zvýšení jeho zapojení do programů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy v rozvojových zemích, zejména s ohledem na významná témata, jako je podnikové řízení, informační technologie a inženýrství.

Úloha Evropské investiční banky

Rozšíření stávajícího mandátu EIB k poskytování úvěrů třetím zemím s cílem posílit její úlohu při dosahování udržitelného rozvoje by mohlo mít výrazný pozitivní dopad v rámci nové strategie pro soukromý sektor. Rozsáhlé zkušenosti a odborné znalosti EIB v oblasti spolupráce se soukromými podniky, smíšeného financování, spolufinancování projektů, rozvoje místního soukromého sektoru a financování projektů v odvětvích zelené energie by byly podstatně nákladově účinnější než vytváření nových institucionálních struktur pro koordinaci, monitorování a hodnocení partnerství se soukromým sektorem.

Dlouhodobá strategie spolupráce se soukromým sektorem

Veškerá partnerství a aliance se soukromým sektorem musí být zaměřena na priority sdílené hodnoty, které uvádějí obchodní cíle do souladu s rozvojovými cíli EU, musí využívat klíčových schopností všech partnerů, být spolukoncipována a spoluřízena tak, aby zaručila sdílení rizik, odpovědnosti a zisků, být efektivní z hlediska nákladů a mít přesné cíle, standardní milníky a jasnou odpovědnost a být transparentní.

Mnohostranné platformy

Mnohostranné platformy by měly zajistit, že EU bude vystupovat jako zprostředkovatel a koordinátor pro všechny partnery zapojené do rozvojové spolupráce, kteří chtějí

spolupracovat na dosažení cílů rozvojové politiky EU a cílů udržitelného rozvoje. Kanály pro komunikaci se soukromým sektorem buď vůbec neexistují, nebo jsou pro dialog se soukromým sektorem zablokovány. Návrh Komise na posílení stávajících mechanismů, např. politického fóra pro rozvoj, by tudíž byl krok správným směrem, pokud by bylo zaručeno, že dialog se soukromým sektorem bude zastřešující prioritou těchto platforem.

Delegace EU

Delegace EU by při vytváření partnerství se soukromým sektorem měly hrát rozhodující roli. Mají dobrou pozici k tomu, aby se staly „prvním kontaktním místem“ pro širokou paletu podnikatelských sítí a obchodních komor v Evropě i v rozvojových zemích a podpořily jak rozvoj místního soukromého sektoru, tak i zapojení evropských podniků.

Rámcová smlouva o partnerstvích veřejného a soukromého sektoru

Je tedy zásadní vytvořit jasný a strukturovaný rámec pro správu partnerství a aliancí se soukromým sektorem, včetně partnerství veřejného a soukromého sektoru a dalších mnohostranných partnerství v rozvojových zemích, který by stanovil potřebná prováděcí kritéria, jež je nutné dodržovat. Tento rámec by mohl mít formu memorand o porozumění nebo jakoukoli jinou proveditelnou formu smlouvy o alianci či partnerství.

Vlastní odpovědnost a úkoly partnerských vlád rozvojových zemí

Jedním z nejvýznamnějších aspektů přidané hodnoty EU, pokud jde o agendu soukromého sektoru, je její politická váha a uznávaný způsob dialogu s partnerskými vládami a místními orgány. Sdělení se sice konkrétně nezmiňuje o rozsahu závazků, které je ochotná přijmout, strategické dokumenty pro jednotlivé země, národní orientační programy a rozpočtová podpora však ve skutečnosti mohou být nejcennějšími prostředky k prosazování reforem podnikatelského prostředí v partnerských zemích.

Odpovědnost za účinnou společnou akci nenesou pouze zúčastnění poskytovatelé finanční pomoci a podniky, ale rovněž partnerské vlády. Jak je popsáno ve strategickém rámci UNCTAD pro soukromé investice do cílů udržitelného rozvoje¹, jedním z hlavních problémů, s nímž se investice soukromého sektoru potýkají, je nalezení toho nejlepšího mechanismu k minimalizaci rizik při současné maximalizaci dopadu na rozvoj. Rizika sahají od nízké schopnosti využívat fondy, přes neexistující zabezpečení držby půdy a vlastnická práva, po neočekávané hrozící sociální a environmentální dopady.

Situace v nejméně rozvinutých zemích a nestabilních zemích je ještě více problematická z důvodu všeobecně slabých institucí, nedostatečných regulačních rámců, přebujelé korupce, úniků kapitálu, nezaručených lidských práv a pochybných pracovněprávních předpisů.

EU proto musí ke svým partnerským zemím zaujmout diferencovaný přístup a zaměřit se v tomto ohledu v první řadě na ty klíčové politické aspekty, které jsou pro naši spolupráci s partnerskými zeměmi a se soukromým sektorem rozhodující: právní stát, řádná správa věcí

¹ <http://unctad.org/en/pages/PressRelease.aspx?OriginalVersionID=194>

veřejných, ochrana vlastnických práv, nezávislost soudnictví, účinné regulační rámce a reforma podnikatelského prostředí usnadňující investice a rozvoj soukromého sektoru, protikorupční opatření, správa veřejných financí, větší schopnost využívat fondy, silné veřejné instituce a respektování lidských práv.

Soukromý sektor vytváří v současné době 90 % pracovních míst a příjmů chudých lidí v partnerských zemích, podle Organizace spojených národů (OSN) představuje 84 % HDP a poskytuje trvalý základ k mobilizaci domácích zdrojů. Přes veškeré problémy související s jakýmkoli partnerstvím nebude chudoba nikdy vymýcena, dokud budeme pracovat v rámci dvou různých platforem a nepochopíme-li, o co jednotlivé subjekty usilují.

24.6.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro rozvoj

k soukromému sektoru a rozvoji
(2014/2205(INI))

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že podle článku 208 SFEU je hlavním cílem rozvojové spolupráce EU snížení a vymýcení chudoby, přičemž je prováděna v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie; uznává, že chudoba má četné a navzájem propojené příčiny, mezi které patří příčiny ekonomické, politické, společensko-kulturní nebo environmentální povahy nebo příčiny související s konflikty či bezpečností; uvádí, že podle čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii (SEU) je cílem EU přispívat v rámci jejích vztahů s okolním světem k udržitelnému rozvoji, solidaritě a vzájemné úctě, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby a ochraně lidských práv a že soukromý sektor má potenciál přispívat k udržitelnému, účinnému a dlouhodobému rozvoji; dále zdůrazňuje, že cílem rozvojové spolupráce EU je podpora lidských práv a šíření a posílení demokracie, řádné správy věcí veřejných a právního státu; zdůrazňuje tudíž, že rozvojová spolupráce se musí těmito cíli řídit; připomíná, že cíle rozvojové spolupráce musí být zohledňovány při provádění politik EU, u nichž je pravděpodobné, že budou mít dopad na rozvojové země; domnívá se, že klíčem k vymýcení chudoby je hospodářský rozvoj a že má-li být dosaženo cíle vymýtit do roku 2030 extrémní chudobu, je zásadně důležité dosáhnout v této oblasti pokroku; podporuje dále rozvojové cíle tisíciletí jako rámec pro snížení chudoby a realizaci dalších ambicí, včetně zlepšení zdravotní péče a vzdělávání;
2. vítá závěry Rady ze dne 12. prosince 2014 o posílení úlohy soukromého sektoru v rámci rozvojové spolupráce; ztotožňuje se se závěrem, že „soukromý sektor se stává stále aktivnějším hráčem v oblasti rozvoje“ a že „je nutno posílit úlohu soukromého sektoru při provádění budoucích cílů udržitelného rozvoje“ na základě zásad účinnosti pomoci;
3. zdůrazňuje potenciál podílu soukromého sektoru na dosahování dlouhodobě udržitelného rozvoje a rovněž případnou přidanou hodnotu EU v uzavírání partnerství se soukromým sektorem za účelem plnění rozvojových cílů;

4. podporuje práci Sdružení evropských finančních institucí pro rozvoj (EDFI), neboť jeho členové poskytují podnikům v rozvojových zemích kapitál cestou přímých investic do společností a nepřímo svěhováním kapitálu místním komerčním bankám a společností soukromého kapitálu zaměřeným na rozvíjející se trhy, přičemž se soustředí na mikropodniky a malé a střední podniky; naléhavě vyzývá Komisi, aby tento typ programů podpořila svým financováním a spoluprací, neboť soukromý sektor v rozvojových zemích je nanejvýš důležitý;
5. vyzývá k vypracování účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti technologických podniků EU v souvislosti s vývozem technologií, které mohou být zneužity k porušování lidských práv, napomáhání korupci nebo k ohrožení bezpečnostních zájmů EU;
6. zdůrazňuje, že rozvojová politika nemůže těchto cílů dosáhnout sama, ale že musí být začleněna do širšího přístupu, který sloučí zahraniční a bezpečnostní politiku, obchodní politiku a veškeré další nástroje v oblasti politiky vnější činnosti; konstatuje, že zásadní je soudržnost mezi těmito jednotlivými složkami vnější činnosti EU;
7. zdůrazňuje, že je třeba prozkoumat, jak by mohl být soukromý sektor dále zapojen do rámce evropské politiky sousedství, aby pomáhal vytvářet ekonomický růst a pracovní místa v sousedství Evropy, např. prostřednictvím sdílení odborných znalostí v oblasti poskytování přístupu ke kapitálu;
8. konstatuje, že rozvoj je v první řadě odpovědností státu, že rámec rozvojové pomoci musí být stanoven vládami a že toto je především úkolem veřejného sektoru, ale zdůrazňuje, že zmírňování chudoby vyžaduje nejen veřejnou politiku, ale také zapojení sektoru soukromého; konstatuje, že ačkoli není v souladu se zásadami tržního hospodářství prvořadým cílem soukromého sektoru zmírňování chudoby a rovnost, ale dosažení zisku, má soukromý sektor přesto významný vliv na společnost, a jeho zapojení do rozvojových cílů musí tudíž být pečlivě naplánováno se zvláštním důrazem na sociální odpovědnost podniků; v této souvislosti požaduje, aby všechny podniky EU plnily své závazky v oblasti sociální odpovědnosti, jimiž je dodržovat v souladu s obecnými zásadami OSN lidská práva; naléhavě vyzývá Evropskou unii, aby hledala způsoby, jak posílit sociální odpovědnost podniků;
9. zdůrazňuje, že soukromý sektor by měl být zapojen do rozvojové politiky a projektů EU za předpokladu, že všechny zúčastněné strany plně pochopí a uznají rozdílnou úlohu subjektů soukromého a veřejného sektoru; zdůrazňuje, že se partnerství veřejného a soukromého sektoru v rámci programu rozvoje po roce 2015 musí výrazně zaměřit na snižování chudoby; zdůrazňuje, že významnou hybnou silou ekonomického a sociálního rozvoje zůstává i nadále plně fungující tržní ekonomika založená na právním státu a že by rozvojová politika EU měla tuto skutečnost odrážet; konstatuje, že partnerství veřejného a soukromého sektoru, kombinování zdrojů financování a mikroúvěry mohou být důležitými nástroji při zmírňování chudoby a stimulaci hospodářského růstu, inovací a tvorby pracovních míst, avšak je nutné je důkladně analyzovat, pokud jde o jejich dopad na rozvoj, odpovědnost a transparentnost; zdůrazňuje však, že pro vytváření pracovních míst a jako zdroj daňových příjmů pro rozvojové země je důležité vybudování endogenního soukromého sektoru s místními mikropodniky, malými a středními podniky

a místními hodnotovými řetězci, neboť domácí mikropodniky a malé podniky vytvářejí v rozvojových zemích většinu pracovních míst; vítá doporučení Rady, aby se podpoře mikropodniků a malých a středních podniků dostalo větší pozornosti;

10. vítá „Rámcem OSN pro zapojení podniků“, který zdůrazňuje, že pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí je zásadní silný soukromý sektor, který vytváří hospodářský růst, a že soukromý sektor poskytuje „významný přínos ke společnému hospodářskému, sociálnímu a environmentálnímu pokroku“;
11. domnívá se, že soukromý a veřejný sektor fungují neefektivněji, když spolupracují na vytvoření zdravého prostředí pro investice, obchodní aktivity a budování základů pro hospodářský růst;
12. konstatuje, že žádná země není schopna vymýtit chudobu bez hospodářského růstu a žádná země se bez něj nevymaní ze závislosti na pomoci; dále se domnívá, že soukromý sektor je zásadním hybatelem hospodářského růstu a může poskytovat významný přínos ke snižování chudoby a k vyšší životní úrovni, neboť může zvyšovat počet pracovních míst a jejich kvalitu, zvyšovat mzdy a nabízet lepší a dostupné zboží a služby;
13. vítá zapojení soukromého sektoru do Fóra OECD na vysoké úrovni o účinnosti pomoci; vítá zejména iniciativy, které byly v tomto kontextu přijaty ve věci inovačních způsobů, jak dosáhnout pákového efektu rozvojového financování ze strany soukromého sektoru, a společné stanovisko k rozšiřování a posilování spolupráce veřejného a soukromého sektoru za účelem dosažení udržitelného růstu opírajícího se o širokou základnu a podporujícího začlenění, které bylo přijato v roce 2011 v Pusanu;
14. zdůrazňuje, že strukturální a institucionální reformy, které jsou podepřeny rozumným prováděním politik a spravedlivými zákony, právy a regulací, mohou působit jako katalyzátor investic soukromého sektoru a růstu vývozu, což přispěje k dosažení rozvojových cílů a zmírnění chudoby;
15. vítá úlohu, kterou hrají v rozvojových zemích investice zahraničního soukromého sektoru při zrychlování domácího rozvoje; dále zdůrazňuje význam povzbuzování k odpovědným investicím, které podporují místní trhy a pomáhají zmírňovat chudobu;
16. vítá skutečnost, že podíl bilaterální nevázané pomoci setrvale roste, avšak vyjadřuje znepokojení ohledně přetrvávajících formálních a neformálních podob pomoci vázané¹; vyzývá EU a její členské státy, aby prováděly svůj závazek „podporovat další osvobození pomoci od jakýchkoli podmínek jdoucích nad stávající doporučení OECD,“ přijatý v rámci Evropského konsensu o rozvoji; zdůrazňuje prorůstový potenciál další nevázané pomoci, která by prospěla místním odvětvím v rozvojových zemích; požaduje navýšení reálné pomoci („real aid“) a udržitelnou tvorbu regionálních/místních hodnotových řetězců; požaduje další posilování místních aktérů a důraz na tvorbu udržitelných regionálních/místních hodnotových řetězců; zdůrazňuje význam vlastní odpovědnosti místních a regionálních aktérů, vlastních vnitrostátních strategií partnerských zemí a jejich

¹ ActionAid (2005): Real Aid An Agenda for Making Aid Work (Skutečná pomoc: program pro dosažení fungující pomoci), s. 4.

programů reforem, jakož i zapojení rozvojových projektů a přidané hodnoty, která vznikne zabezpečením místních dodavatelských řetězců; domnívá se, že rozvojová politika má významnou úlohu při řešení základních příčin stávající vlny migrace do EU;

17. zdůrazňuje, že je zapotřebí silného právního rámce pro majetková práva, aby bylo zastaveno zabírání půdy, tj. případy, kdy nabývání pozemků ve velkém měřítku v rozvojových zemích ústí v závažná porušování lidských práv, zejména původního obyvatelstva, a/nebo v závažná poškození životního prostředí; vítá skutečnost, že byl v roce 2014 zahájen program EU k posílení správy půdy v afrických zemích; zdůrazňuje význam plné transparentnosti a odpovědnosti operací společností a finančních institucí EU, pokud jde o rozsáhlé investice v oblasti zemědělského podnikání a nabývání pozemků v rozvojových zemích; zdůrazňuje, že klíčovými činnostmi v oblasti rozvoje by měly být i nadále ochrana lidských práv, rovnost žen a mužů, sociální soudržnost a boj proti nerovnosti; připomíná, že je nezbytné dodržovat dohodnuté mezinárodní normy, jako jsou normy Mezinárodní organizace práce (MOP) a obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, a naléhavě vyzývá Komisi, aby se chopila iniciativy a vypracovala jasné formulovanou rámcovou dohodu, jíž by se v souladu se zásadami a normami v oblasti sociální odpovědnosti podniků řídily všechny dohody o partnerství se soukromým sektorem; zdůrazňuje, že dodržování lidských práv by se mělo stát povinnou součástí podnikání; naléhavě požaduje zavedení závazných mezinárodních pravidel pro podniky, jež by se týkala dodržování lidských práv a pracovněprávních předpisů, právních předpisů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a norem v oblasti životního prostředí;
18. podporuje závazky skupiny G8 v oblasti daní, transparentnosti a obchodu, na kterých stojí hospodářský rozvoj, a to včetně provádění mezinárodně přijatých pokynů k podpoře osvědčených postupů v oblasti podnikání a k ochraně držby půdy a majetkových práv; vyzývá k tomu, aby rozvojové úsilí Evropy hrálo významnou úlohu při uplatňování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv a aby zahrnovalo spolupráci s evropskými podniky a investory s cílem zajistit plný soulad jejich obchodní činnosti a jejich dodavatelských řetězců v rozvojových zemích s těmito obecnými zásadami a zásadami OECD týkajícími se nadnárodních podniků; vyzývá Komisi, aby prosazovala návrh investorů a dalších zúčastněných subjektů na podporu závazných pravidel, na jejichž základě by podniky podávaly zprávy týkající se sociální oblasti a oblasti životního prostředí a lidských práv, který je v souladu se směrnicí EU o podávání nefinančních zpráv, přičemž tato pravidla jsou jedním z předložených nových cílů OSN v oblasti udržitelného rozvoje;
19. vyzývá EU a její členské státy, aby podporovaly rozvojové země při získávání vlastních zdrojů, např. prostřednictvím vnitrostátních daňových systémů, a v boji proti nezákonným finančním tokům a korupci, neboť kvůli nim tyto země přicházejí o několik set miliard EUR ročně¹, což je několiknásobek celkové výše oficiální rozvojové pomoci; vyzývá EU, její členské státy, všechny organizace a vyspělé a rozvojové země, které podepsaly Pusanské partnerství pro účinnou rozvojovou spolupráci z roku 2011, aby plnily svůj závazek posilovat úsilí v boji proti korupci a nezákonným finančním tokům; vyzývá

¹ Eurodad: Giving with one hand and taking with the other - Europe's role in tax-related capital flight from developing countries (Jednou rukou dávat a druhou rukou brát – role Evropy v odlivu kapitálu z rozvojových zemí v souvislosti s daněmi), s. 6.

Komisi, aby v rámci této strategie prosazovala konzistentní přístup, který bude zahrnovat hlavní stávající předpisy v oblasti transparentnosti, boje proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, účetnictví a kontroly hlavních těžebních odvětví; požaduje v této souvislosti další opatření s cílem zajistit, že společnosti budou mít odpovědnost vůči zemím, v nichž působí; požaduje efektivní mezinárodní pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, např. v Akčním plánu úsilí v boji proti daňovým únikům a daňovým podvodům;

20. vyzývá k větší transparentnosti financování s cílem podpořit boj proti korupci a nezákonným finančním tokům, mj. na základě vytváření spravedlivých a účinných daňových systémů;
21. zdůrazňuje, že financování rozvoje musí posilovat zdroje, které jsou dostupné pro účely podpory rovnosti žen a mužů, práv žen a posílení postavení žen, jakož i odstranění dětské práce; poukazuje na to, že soukromý sektor může v tomto ohledu sehrát významnou úlohu;
22. trvá na tom, že by si EU a její členské státy měly udržet svou pozici hlavních dárců rozvojové pomoci a hrát vůdčí úlohu v dodržování mezinárodních závazků v oblasti udržitelného rozvoje; vyzývá členské státy, aby dostály svému závazku věnovat na oficiální rozvojovou pomoc 0,7 % svého HDP; zdůrazňuje, že soukromé finanční prostředky nesmí sloužit k umělému navyšování tohoto příspěvku; zdůrazňuje, že je zapotřebí dále rozvíjet inovační finanční mechanismy usilující o další využití financování ze strany soukromého sektoru v oblasti rozvoje coby doplňku oficiální rozvojové pomoci, a to při plném dodržování zásad adicionality, transparentnosti, odpovědnosti, efektivního podávání zpráv, vlastní odpovědnosti a souladu s prioritami partnerských zemí;
23. vítá diferencovaný přístup Komise k velmi rozmanitému soukromému sektoru, který zahrnuje subjekty od mikropodniků po velké korporace; vyzývá k diferencovanému přístupu k nejméně rozvinutým a nestabilním státům;
24. vyzývá EU, aby nadále aktivně vedla diskuse o agendě po roce 2015 a zohledňovala přitom příležitosti a výzvy, které přináší užší partnerství se subjekty soukromého sektoru.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.6.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 34 -: 30 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Alyn Smith, Charles Tannock, Eleni Theoharous, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Luis de Grandes Pascual, Tanja Fajon, Neena Gill, Takis Hadjigeorgiou, Antonio López-Istúriz White, Fernando Maura Barandiarán, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Bodil Valero
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Biljana Borzan, Victor Boștinaru, Marisa Matias, Luděk Niedermayer, Jean-Luc Schaffhauser, Patricija Šulin

1.6.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro rozvoj

o soukromém sektoru a rozvoji
(2014/2205(INI))

Navrhovatelka: Lola Sánchez Caldentey

NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. konstatuje, že znovunabytí globální vedoucí úlohy EU v boji proti chudobě a v podpoře udržitelného rozvoje má strategický význam a že úloha soukromého sektoru v oblasti rozvoje je v době, kdy se snižují rozpočty na pomoc, stále významnější, pokud jde o podporu politických priorit; uznává úlohu a potenciál soukromého sektoru při dosahování udržitelného hospodářského růstu a snižování chudoby; domnívá se, že zapojení EU do rozvoje společně se soukromým sektorem se musí řídit mezinárodně uznávanými zásadami účinnosti, udržitelnosti a spravedlnosti rozvoje;
2. zdůrazňuje, že obchodní, investiční a rozvojové politiky EU jsou vzájemně propojené a mají dopad na rozvojové země; připomíná závazek EU zohledňovat ve všech svých politikách rovnost žen a mužů; připomíná, že společná evropská obchodní politika zohledňuje podle článku 208 Smlouvy o fungování Evropské unie zásadu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, která vyžaduje, aby byly v rámci politik, které mohou mít dopad na rozvojové země, zohledňovány cíle rozvojové spolupráce; domnívá se, že tato zásada musí být dodržována ve všech obchodních a investičních dohodách EU, přičemž Komise musí zároveň posilovat mechanismy nezbytné pro koordinaci všech politik EU – jak vnitřních, tak vnějších – a pro utváření klíčových vnitřních opatření v oblasti průmyslu, životního prostředí a vnitřního trhu;
3. zdůrazňuje skutečnost, že třebaže je nezbytné další financování, aby bylo možné reagovat na problémy v oblasti udržitelného rozvoje, znamená rozvoj více než jen hospodářský růst, a dodává, že činnosti soukromého sektoru musí být podrobně regulovány a definovány na podporu cílů udržitelného rozvoje; zdůrazňuje skutečnost, že stávající

postupy EU na posilování soukromých financí prostřednictvím oficiální rozvojové pomoci, jako je kombinování zdrojů financování, se v některých případech ukázaly být nepřiliš účinné, a že by mohly být výrazně úspěšnější, pokud by byl kladen větší důraz na adicionalitu, transparentnost, odpovědnost, účinné podávání zpráv, vlastní odpovědnost, soulad s prioritami partnerské země a udržitelné řízení dluhů;

4. zdůrazňuje, že je třeba, aby obchodní a rozvojová politika EU dodržovala politický a ekonomický prostor rozvojových zemí, zejména těch nejméně rozvinutých, s cílem zachovat klíčová dovozní cla tam, kde je to nezbytné, a podporovat tvorbu kvalifikovaných a důstojných pracovních míst v místních výrobních a zemědělsko-zpracovatelských odvětvích, jež mohou pomoci dosáhnout vyšší domácí přidané hodnoty, průmyslového růstu, růstu vývozu a diverzifikace, což jsou hlavní složky inkluzivního hospodářského a sociálního vzestupu; vyzývá Evropskou unii a její členské státy, aby podporovaly konkrétní opatření k zajištění toho, aby nadnárodní korporace platily daně v zemích, v nichž vytváří zisk, a aby soukromý sektor podporovaly v účinném podávání zpráv rozčleněných podle jednotlivých zemí, čímž by se posílily kapacity pro uvolňování domácích zdrojů a spravedlivá hospodářská soutěž;
5. vyzývá k přijetí opatření na podporu rozvojových strategií partnerských zemí, které budou utvářet příspěvek soukromého sektoru k rozvoji tím, že: podpoří tvorbu aliancí, jež zvýší potenciál místních mikropodniků, malých a středních podniků i místních dodavatelů, což je nezbytné pro dosažení místního rozvoje prostřednictvím vytváření důstojných pracovních míst; bude upřednostňovat příspěvek žen k rozvoji prostřednictvím uvolňování domácích příjmů; bude bojovat proti daňovým podvodům, daňovým únikům a daňovým rájům; odstraní politickou korupci a sníží měnovou volatilitu a volatilitu cen komodit, které ohrožují přístup k hodnotovým řetězcům;
6. vyzývá ke komplexnímu posouzení stávajících obchodních a investičních dohod s cílem identifikovat oblasti, které by mohly mít ať už přímý nebo vedlejší negativní dopad na rozvoj, zejména pak ta ustanovení, která mohou mít dopad na všeobecný přístup ke zboží a službám obecného zájmu, jako jsou zboží a služby spojené se zdravím, vzděláváním, s vodou, bojem proti hladu a energetické chudobě a nerovností žen a mužů; zdůrazňuje, že je důležité zlepšit kapitoly o udržitelném rozvoji ve všech budoucích bilaterálních obchodních dohodách, a to s cílem zahrnout do nich účinný režim podávání zpráv ze strany soukromého sektoru;
7. naléhavě vyzývá Komisi, aby nadále propagovala iniciativy v oblasti přírodních zdrojů a jejich využívání, zejména těžby, kácení dřeva, zdrojů energie a vody, také pokud jde o lepší dohled nad textilním odvětvím, spolu se systémy podpory soukromého sektoru zaměřenými na udržitelnost, a aby zároveň posílila analýzu životního cyklu výrobků a procesů z environmentálního a sociálního hlediska; vítá skutečnost, že velká řada odvětví a nadnárodních společností přijaly kodexy chování, které podrobně stanoví normy pro sociální a environmentální chování jejich globálních dodavatelských řetězců, a trvá na tom, že je nutno systematicky uplatňovat nástroje, jako je Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 169, směrnice OECD pro nadnárodní podniky, obecné zásady Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv a strategický rámec EU pro lidská práva a demokracii; zdůrazňuje, že je třeba neprodleně začít plnit závazky, které učinila Rada v roce 2013 v akčním plánu EU pro lidská práva a demokracii;

8. zdůrazňuje, že je třeba, aby obchodní politika EU podporovala řádnou správu, demokracii a právní stát prostřednictvím závazného rámce, který zajistí, aby společnosti přispívaly k růstu podporujícímu sociální začlenění a byly odpovědné za své činy v rozvojových zemích, pokud jde o normy v oblasti lidských práv, rovnosti žen a mužů, důstojné práce, odborových práv, ochrany životního prostředí, sociální ochrany, všeobecného přístupu ke kvalitnímu zboží a veřejným službám (se zvláštním zřetelem na veřejné a všeobecné zdravotní pojištění), sociální ochranu, všeobecný přístup k lékům a bezpečnost potravin a výrobků.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	28.5.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 36 -: 1 0: 4
Členové přítomní při konečném hlasování	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Jörg Leichtfried, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Goffredo Maria Bettini, Reimer Böge, Dita Charanzová, Georgios Epitideios, Seán Kelly, Sander Loones, Frédérique Ries, Lola Sánchez Caldentey, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Adina-Ioana Vălean, Jarosław Wałęsa

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	17.2.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 21 -: 5 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličá, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Juan Fernando López Aguilar, Jan Zahradil, Joachim Zeller

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

21	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Jan Zahradil
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Joachim Zeller, Anna Záborská
S&D	Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Juan Fernando López Aguilar, Linda McAvan, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira
VERTS/ALE	Heidi Hautala

5	-
EFDD	Ignazio Corrao, Nathan Gill
ENF	Louis Aliot
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey

1	0
VERTS/ALE	Maria Heubuch

Význam zkratk:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se